

"Službeni list SRJ - Međunarodni ugovori", br. 10/2001 Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU EVROPSKE KONVENCIJE O EKSTRADICIJI, SA DODATNIM PROTOKOLIMA

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 5. novembra 2001. godine i na sednici Veća republika od 25. oktobra 2001. godine.

PR br. 95
5. novembra 2001. godine
Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr Vojislav Koštunica, s. r.

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU EVROPSKE KONVENCIJE O EKSTRADICIJI SA DODATNIM PROTOKOLIMA

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o ekstradiciji, sačinjena 13. decembra 1957. godine u Parizu, Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji sačinjen 15. oktobra 1975. godine u Strazburu, i Drugi dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 17. marta 1978. godine u Strazburu, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije, Dodatni protokol i Drugi dodatni protokol u originalu na engleskom i francuskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O EKSTRADICIJI

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,
Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova;
Smatrajući da se taj cilj može postići zaključivanjem ugovora ili zajedničkim aktivnostima u pravnoj oblasti;
Uvereni da prihvatanje jedinstvenih propisa u oblasti izdavanja može da unapredi rad na unifikaciji,
Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izdavanja

Strane ugovornice se obavezuju da će, prema propisima i uslovima koji su navedeni u narednim članovima, izdavati jedne drugima lica koja se gone zbog počinjenog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti od strane pravosudnih organa strane molilje.

Član 2.

Dela za koja se vrši izdavanje

1. Izdavanje će se vršiti za dela za koja je, prema zakonima strane molilje i zamoljene strane, kao najveća kazna propisana kazna lišenja slobode ili mere bezbednosti, lišenja slobode od najmanje godinu dana ili stroža kazna. Kada se radi o kazni ili meri bezbednosti izrečenoj na teritoriji strane molilje, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje četiri meseca.
2. Ako se zahtev za izdavanje odnosi na više različitih dela za koja je, prema zakonu strane molilje i zamoljene strane propisana kazna lišenja slobode ili mera bezbednosti lišenja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana će, i za ova dela moći da odobri izdavanje.
3. Svaka Strana ugovornica čije zakonodavstvo ne dozvoljava izdavanje za neka od krivičnih dela koja su navedena u stavu 1. ovog člana, može ova krivična dela da isključi iz oblasti primene Konvencije.
4. Svaka Strana ugovornica koja želi da iskoristi mogućnost predviđenu u stavu 3. ovog člana, prijaviće generalnom sekretaru Saveta Evrope, u trenutku polaganja ratifikacionog ili instrumenata o pristupanju, listu krivičnih dela za koja se odobrava izdavanje, ili listu krivičnih dela za koja se izdavanje ne odobrava, uz naznaku zakonskih odredbi na osnovu kojih se odobrava ili ne odobrava izdavanje. Generalni sekretar Saveta dostaviće ove liste ostalim potpisnicima.
5. U slučaju da se kasnije i za druga krivična dela ne odobrava izdavanje prema zakonodavstvu jedne Strane ugovornice, ona će ovo neodobravanje prijaviti generalnom sekretaru Saveta koji će o tome obavestiti ostale potpisnike. Ova prijava stupa na snagu tek posle isteka roka od tri meseca od dana kada je primi generalni sekretar.
6. Svaka strana koja iskoristi mogućnost predviđenu u st. 4. i 5. ovog člana može uvek da primeni ovu konvenciju na krivična dela koja su iz nje bila isključena. Ove izmene prijaviće Generalnom sekretaru Saveta koji će obavestiti ostale potpisnice.
7. Svaka strana može da primeni odredbu o reciprocitetu u pogledu krivičnih dela koja su isključena iz primene na osnovu ovog člana Konvencije.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Izdavanje se neće odobriti za dela koja su, prema oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana sa takvim krivičnim delom.
2. Izdavanje se takođe neće odobriti ako je u zamoljenoj državi s razlogom zasnovano mišljenje da je izdavanje zatraženo zbog krivičnog dela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vere, nacionalnosti ili političkih ubeđenja ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.
3. Radi primene ove konvencije, atentat na šefa države ili nekog člana njegove porodice neće se smatrati političkim krivičnim delom.
4. Primena ovog člana ne zadire u obaveze koje su Strane preuzele ili će preuzeti na osnovu svake druge međunarodne konvencije multilateralnog karaktera.

Član 4.

Vojna krivična dela

Izdavanje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opšteg prava isključuje se iz primene ove konvencije.

Član 5.

Fiskalna krivična dela

Za fiskalna krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izdavanje će, uz uslove predviđene u ovoj konvenciji, biti odobreno samo za krivična dela ili kategoriju krivičnih dela o kojima se budu dogovorile Strane ugovornice.

Član 6.

Izdavanje državljana

1. (a) Svaka Strana ugovornica može da odbije izdavanje svojih državljana.

(b) Svaka Strana ugovornica može, u izjavi datoj prilikom potpisivanja ili polaganja svog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da odredi šta za nju znači pojam "državljeni" u smislu ove konvencije.

(c) Svojestvo državljana biće ocenjeno prilikom odlučivanja o izdavanju, međutim, u slučaju da se ovo svojestvo prizna samo u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za predaju, zamoljena strana će takođe moći da se pozove na odredbu stava (a) ovog stava.

2. U slučaju da zamoljena strana ne izruči lice koje ima njeno državljanstvo, ona treba, na zahtev Strane molilje, s tim da upozna nadležne organe ukoliko treba da se pokrene sudsko gonjenje. U tom cilju, dosijei, informacije i predmeti vezani za krivično delo besplatno će se dostaviti na način predviđen u stavu 1. člana 12. Strana molilja biće obavještena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja

1. Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog dela koje je, po njenom zakonodavstvu, u celini ili delimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.

2. U slučaju da je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izdavanje izvršeno van teritorije strane molilje, izdavanje se može odbiti samo ako zakonodavstvo zamoljene strane, ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog dela koje je počinjeno van njene teritorije ili ne odobrava izdavanje za krivično delo koje je predmet zahteva.

Član 8.

Krivično gonjenje zbog istih dela

Zamoljena strana može da odbije izdavanje lica koje se traži ako se ovo lice krivično goni za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje.

Član 9.

Non bis in idem

Izdavanje se neće odobriti ako su nadležni organi zamoljene strane već pravnosnažno osudili lice za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje. Izdavanje se može odbiti ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne pokrenu ili da obustave krivično gonjenje za isto ili ista dela.

Član 10.

Zastarelost

Izdavanje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne prema zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane.

Član 11.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu Strane molilje za delo za koje se traži izdavanje propisana smrtna kazna, a zakon zamoljene strane za to delo ne propisuje ovu kaznu, ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izdavanje se može odobriti samo ako Strana molilja pruži garancije koje su po oceni zamoljene strane dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12.

Molba i dokazi

1. Molba će biti formulisana u pismenom obliku i podneta diplomatskim putem. Neposrednim dogovorom dve ili više Strana može se dozvoliti drugi način.

2. Molbi se prilaže:

(a) izvornik ili autentična kopija odluke o izvršenju kazne ili rešenje o hapšenju ili koji drugi akt istog pravnog dejstva koji se izdaje na način propisan zakonom Strane molilje;

(b) opis dela zbog kojih se traži izdavanje. Vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose moraju se što preciznije navesti; i

(c) prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

Član 13.

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila Strana molilja nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu s primenom ove konvencije, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok za koji bi trebalo da joj se ove informacije dostave.

Član 14.

Pravilo specijalnosti

1. Izdato lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izdavanja, osim u sledećim slučajevima:

(a) ako Strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnet zahtev sa priložima predviđenim u članu 12. i sudski zapisnik sa izjavama izdatog lica. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično delo za koje je traženo povlači za sobom obavezu izdavanja na osnovu ove konvencije;

(b) ako izdato lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Strane ugovornice kojoj je bilo predato u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, Strana molilja može da preduzme sve neophodne mere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, s druge strane, prekida zastarelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vreme postupka izmeni pravna kvalifikacija dela, izdato lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u meri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog dela dopuštaju izdavanje.

Član 15.

Izdavanje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u stavu 1. stav (b) člana 14, samo uz pristanak zamoljene strane biće odobreno Strani molilji dalje izdavanje nekoj drugoj Strani ili u korist treće Države lica koje joj je predato i koje traži neka druga Strana ili treća Država zbog krivičnih dela koja su počinjena pre njegove predaje. Zamoljena Strana može da zatraži da joj se dostave dokumenta predviđena u stavu 2. član 12.

Član 16.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, nadležni organi Strane molilje mogu da zatraže privremeno pritvaranje traženog lica; nadležni organi zamoljene strane odlučivaće o ovom zahtevu u skladu sa zakonom ove strane.
2. U molbi za privremeno pritvaranje naznačiće se postojanje jednog od dokumenata predviđenih u stavu 2. tačka (a) člana 12. i upoznaće o nameri da se pošalje zahtev za izdavanje. U njoj će se navesti krivično delo za koje se traži izdavanje, vreme i mesto izvršenja kao i, u meri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.
3. Molba za privremeno pritvaranje biće poslata nadležnim organima zamoljene strane diplomatskim putem ili direktno poštom ili telegramom preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), ili na drugi način koji ostavlja pismeni trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana molilja odmah će biti obavještena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.
4. Privremeni pritvor se može ukinuti ako zahtev za izdavanje i dokumenti navedeni u članu 12. ne budu dostavljeni zamoljenoj strani u roku od 18 dana od pritvaranja. Rok ne može, ni u kom slučaju, da pređe 40 dana od pritvaranja. Međutim, privremeno puštanje na slobodu uvek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mere koje smatra nužnim za sprečavanje bekstva traženog lica.
5. Puštanje na slobodu neće ometati novo pritvaranje i izdavanje ako zahtev za izdavanje bude dostavljen kasnije.

Član 17.

Sticaj više zahteva

Ako izdavanje traže istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih dela, zamoljena strana će odlučivati uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost daljeg izdavanja u drugu državu.

Član 18.

Predaja izdatog lica

1. Zamoljena strana upoznaće Stranu molilju, na način predviđen u stavu 1. član 12, o svojoj odluci o izdavanju.
2. Svako potpuno ili delimično odbijanje zahteva mora da bude obrazloženo.

3. Ako se odobri izdavanje, Strana molilja biće obavještena o mestu i vremenu predaje, kao i o dužini pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izdavanja.

4. Osim u slučaju predviđenom u stavu 5. ovog člana, ako traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, može biti pušteno na slobodu kada istekne 15 dana računajući od tog dana, a u svakom slučaju biće pušten na slobodu po isteku roka od 30 dana; zamoljena strana može da odbije izdavanje zbog istog dela.

5. U slučaju više sile zbog čega je onemogućena predaja ili preuzimanje lica koje treba da bude izdato, zainteresovana Strana će o tome obavestiti drugu Stranu; dve Strane će se dogovoriti o novom datumu predaje i tada će se primeniti odredbe iz stava 4. ovog člana.

Član 19.

Odložena ili uslovna predaja

1. Zamoljena strana može, pošto je donela odluku o izdavanju, da predaju lica koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog za koje je zatraženo izdavanje, da odloži dok protiv tog lica ne povede krivični postupak ili ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.

2. Umesto da odloži predaju, zamoljena strana može privremeno da preda strani molilji traženo lice pod uslovima o kojima zajednički treba da se dogovore dve strane.

Član 20.

Predaja predmeta

1. Na zahtev Strane molilje, zamoljena strana će zapleniti i predati, u meri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:

(a) posluže kao dokazni materijal, ili

(b) potiču od krivičnog dela, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predaja predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana biće obavljena iako se već odobreno izdavanje ne može ostvariti zbog smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ako pomenuti predmeti podležu zapleni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona ih može u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili ih predati uz uslov da budu vraćeni.

4. Ovim se ne dira u prava zamoljene strane ili trećih lica na te predmete. Ako postoje takva prava, predmeti će, po završetku pretresa, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće pre i besplatno.

Član 21.

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od Strana ugovornica odobriće se na zahtev upućen na način predviđen u stavu 1. člana 12. pod uslovom da se ne radi o krivičnom delu za koje Strana koja je zamoljena za tranzit smatra da je političke prirode ili čisto vojno imajući u vidu čl. 3. i 4. ove konvencije.

2. Tranzit državljanina, države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6, može da bude odbijen.

3. Osim odredaba stava 4. ovog člana, biće neophodna predaja dokumenata predviđenih u stavu 2, člana 12.

4. U slučaju da se koristi vazdušni put, primenjivaće se sledeće odredbe:

(a) kada nije predviđeno sletanje, Strana molilja obavestiće Stranu čija se teritorija preleće i potvrdiće postojanje jedne od isprava koje su predviđene u stavu 2, tačka (a) člana 12. U slučaju nepredviđenog sletanja, ovo obaveštenje imaće dejstvo zahteva za privremeno pritvaranje naznačeno u članu 16. i Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit;

(b) kada se predviđa sletanje, Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit.

5. Međutim, jedna Strana može da izjavi, prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izdavanje ili pod nekim od ovih uslova. U ovim slučajevima, može se primeniti odredba o reciprocitetu.

6. Tranzit izdatog lica neće se vršiti preko teritorije za koju se može verovati da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vere, državljanstva ili političkih ubeđenja.

Član 22.

Postupak

Ako ovom konvencijom nije drugačije određeno, na postupak izdavanja i privremenog pritvaranja primeniće se samo zakon zamoljene Strane.

Član 23.

Jezici u upotrebi

Isprave koje treba da se podnesu biće sastavljene bilo na jeziku Strane molilje ili na jeziku zamoljene strane. Zamoljena strana može da zatraži prevod na jedna od zvaničnih jezika Saveta Evrope koji odabere.

Član 24.

Troškovi

1. Troškovi koji nastanu u vezi sa izdavanjem na teritoriju zamoljene strane snosiće ova strana.

2. Troškovi koji nastanu tranzitom preko teritorije zamoljene strane snosiće Strana molilja.

3. U slučaju izdavanja sa teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane, troškove nastale usled prevoza između ove teritorije i matične teritorije Strane molilje snosi ova poslednja. Isto važi i za troškove nastale usled prevoza između teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane i njene matične teritorije.

Član 25.

Definicija "mere bezbednosti"

U smislu ove konvencije, izraz "mere bezbednosti" označava sve mere lišenja slobode koje su izrečene kao dopuna ili zamena za jednu kaznu, odlukom krivičnog suda.

Član 26.

Rezerve

1. Svaka Strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da izrazi rezerve u vezi sa jednom ili više odredaba utvrđenih u Konvenciji.
2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući čim to prilike budu dozvoljavale. Povlačenje rezervi vršiče se prijavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.
3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u vezi sa nekom odredbom Konvencije može da očekuje primenu ove odredbe od strane druge države samo u meri u kojoj je i ona sama prihvatila.

Član 27.

Teritorijalna primena

1. Ova konvencija primenjivaće se na matične teritorije Strana ugovornica.
2. Primenjivaće se, isto tako, kada je reč o Francuskoj, na Alžir i prekookeanske departmane, a kada je reč o Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije na Anglonormandska ostrva i na ostrvo Man.
3. Savezna Republika Nemačka može da proširi primenu ove konvencije na područje Berlina u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će sa ovom izjavom upoznati ostale Strane.
4. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije može da se proširi pod uslovima ugovorenim ovim sporazumom na svaku teritoriju jedne od ovih Strana koja nije navedena u st. 1, 2. i 3. ovog člana i za koju jedna od Strana vodi međunarodne odnose.

Član 28.

Odnosi između ove konvencije i bilateralnih ugovora

1. Ova konvencija, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, stavlja van snage one odredbe iz bilateralnih ugovora, konvencija ili sporazuma koje, između dve Strane ugovornice, regulišu oblast izdavanja.
2. Strane ugovornice mogu između sebe da zaključuju bilateralne ili multilateralne ugovore samo da bi dopunile odredbe ove konvencije ili olakšale primenu principa koje ona sadrži.
3. Kada se između dve ili više Strana vrši izdavanje na osnovu jedinstvenog zakonodavstva Strane mogu da regulišu svoje međusobne odnose u pogledu izdavanja, oslanjajući se isključivo na ovaj sistem bez obzira na odredbe iz ove konvencije. Isti princip primenjuje se između dve ili više Strana ugovornica od kojih svaka ima na snazi zakon kojim se predviđa izvršenje na njoj teritoriji rešenja o pritvaranju koja su izdata na teritoriji druge ili drugih Strana. Strane ugovornice koje izostavljaju ili bi izostavile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu s odredbama ovog stava, treba da u tom smislu upute saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će obavestiti sve ostale Strane ugovornice o svakom saopštenju koje je primio u skladu sa ovim stavom.

Član 29.

Potpis, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje članicama Saveta Evrope. Podleže ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti biće položeni kod generalnog sekretara Saveta.
2. Konvencija će stupiti na snagu 90 dana od polaganja trećeg ratifikacionog instrumenta.
3. Za svakog potpisnika koji naknadno ratifikuje Konvenciju ona će stupiti na snagu 90 dana od polaganja njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 30.

Pristupanje

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka vezana za ovaj poziv treba jednoglasno da bude prihvaćena od članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu 90 dana od njegovog polaganja.

Član 31.

Otkazivanje

Svaka Strana ugovornica može da otkáže ovu konvenciju upućujući saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. Otkazivanje stupa na snagu 6 meseci od dana kada je generalni sekretar Saveta primio saopštenje.

Član 32.

Saopštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope upoznaće članove Saveta i vlade svih država koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) polaganju svakog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju;
- (b) datumu stupanja na snagu;
- (c) svakoj izjavi datoj u skladu sa primenom odredaba iz stava 1. člana 6. i stava 5. člana 21;
- (d) svakoj rezervi koja je izražena u skladu s primenom odredaba iz stava 1. člana 26;
- (e) povlačenju svake rezerve izražene u skladu s primenom odredaba iz stava 2. člana 26;
- (f) svakom saopštenju o otkazivanju koje je primljeno u skladu s primenom odredaba iz člana 31. ove konvencije i datumu njenog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani propisno ovlašćeni punomoćnici su potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Parizu, 13. decembra 1957, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njen overeni prepis vladama potpisnicama.

DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

S obzirom na odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji koja je otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. u Parizu (u daljem tekstu pod nazivom "Konvencija"), pre svega njene čl. 3. i 9;

Smatrajući da je celishodno da se ovi članovi dopune radi jačanja zaštite ljudske zajednice i pojedinaca,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Radi primene člana 3. Konvencije, neće se smatrati političkim krivičnim delima:

a) zločini protiv čovečanstva koje predviđa Konvencija radi sprečavanja i suzbijanja zločina genocida, koju je 9. decembra 1948. usvojila Generalna skupština Ujedinjenih nacija;

b) krivična dela predviđena u članu 50. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika i bolesnika o oružanim snagama u ratu, članu 51. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika, bolesnika i brodolomnika oružanih snaga na moru, članu 130. Ženevske konvencije iz 1949. o postupanju prema ratnim zarobljenicima, članu 137. Ženevske konvencije iz 1949. o zaštiti civila u vreme rata;

c) sva slična kršenja ratnih zakona koji su na snazi u vreme kada počinje primena ovog protokola i ratnih običaja koji postoje u tom trenutku, koji već nisu predviđeni gore navedenim odredbama Ženevskih konvencija.

Deo II

Član 2.

Član 9. Konvencije se dopunjava sledećim tekstom, originalni član 9. Konvencije koji čini stav 1 i dole navedene odredbe st. 2, 3. i 4:

"2. Izdavanje lica protiv kojeg je doneta pravosnažna presuda u trećoj državi, Strane ugovornice Konvencije, za delo ili dela zbog kojih se podnosi zahtev, neće se odobriti:

a) kada se pomenutom presudom oslobađa krivice;

b) kada je izrečena kazna lišenja slobode ili druga mera:

i) u potpunosti izdržana;

ii) bila predmet pomilovanja ili amnestije u celini ili u njenom neizvršenom delu;

c) kada je sudija konstatovao krivicu počinioca krivičnog dela a da nije izrekao sankciju.

3. Međutim, u slučajevima koji su predviđeni u stavu 2. izdavanje se može odobriti:

a) ako je delo zbog koga je doneta presuda izvršeno protiv lica, institucije ili bilo čega što ima javni karakter u državi molilji;

b) ako lice protiv kojeg je doneta presuda i samo ima javni položaj u državi molilji;

c) ako je delo zbog koga je doneta presuda u celini ili delimično izvršeno na teritoriji države molilje ili mestu izjednačenom sa njenom teritorijom.

4. Odredbe st. 2. i 3. ne sprečavaju primenu širih nacionalnih propisa koji se odnose na dejstvo ne bis idem vezano za sudske odluke izrečene u inostranstvu."

Deo III

Član 3.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su potpisale Konvenciju. Biće ratifikovan, prihvaćen ili odobren. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju biće položeni kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Protokol će stupiti na snagu po isteku 90 dana od dana polaganja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. Protokol će stupiti na snagu u pogledu svake države potpisnice koja ga bude kasnije ratifikovala, potpisala ili odobrila po isteku 90 dana od dana polaganja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Nijedna država članica Saveta Evrope neće moći da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol ako nije istovremeno ili prethodno ratifikovala Konvenciju.

Član 4.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje će se izvršiti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o pristupanju koji će početi da važi po isteku 90 dana od dana njegovog polaganja.

Član 5.

1. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država može, u trenutku polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u svakom drugom trenutku kasnije, da proširi primenu ovog protokola, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili za koju je ovlašćena da ugovara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog paragrafa može da se povuče, u pogledu svake teritorije naznačene u ovoj izjavi, pod uslovima koji su predviđeni u članu 8. ovog protokola.

Član 6.

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da ne prihvata Deo I ili Deo II.

2. Svaka strana ugovornica može da povuče izjavu koju je dala na osnovu prethodnog paragrafa, putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će važiti od dana njenog prijema.

3. Nijedna se rezerva ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 7.

Evropski komitet za krivična pitanja Saveta Evrope pratiće sprovođenje ovog protokola i pomoći ako je potrebno sporazumno rešavanje svake teškoće koja bi se javila u sprovođenju Protokola.

Član 8.

1. Svaka Strana ugovornica može, ako hoće, da otkáže ovaj Protokol putem upućivanja saopštenja generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje će stupiti na snagu po isteku šest meseci od dana prijema saopštenja od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 9.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

- a) svako potpisivanje;
- b) polaganje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa njegovim članom 3;
- d) svaku izjavu koja je primljena u skladu sa primenom odredaba iz člana 5. i svako povlačenje takve izjave;
- e) svaku izjavu koja je data u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 6;
- f) povlačenje svake izjave do koje je došlo u skladu sa primenom odredaba stava 2. člana 6;
- g) svako saopštenje koje je primljeno u skladu sa primenom odredaba člana 8, i datum kada će otkazivanje stupiti na snagu.

U ime čega, dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, su potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 15. oktobra 1975, na francuskom i engleskom jeziku, s tim da su oba teksta verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti njegov overeni prepis svakoj državi potpisnici i državi koja je pristupila Konvenciji.

DRUGI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O

EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

U želji da u oblasti fiskalnih krivičnih dela olakšaju primenu Evropske konvencije o ekstradiciji otvorene za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1956. godine (dalje u tekstu "Konvencija"),

Smatrajući takođe celishodnim da se Konvencija dopuni i u nekom drugom smislu,

Saglasile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Stav 2. člana 2. Konvencije dopunjava se sledećom odredbom:

"Ova mogućnost će se takođe primenjivati na dela koja podležu samo novčanoj kazni."

Deo II

Član 2.

Član 5. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Fiskalna krivična dela

1. U pogledu taksi i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja, izdavanje će se odobriti između stranih ugovornica, shodno odredbama Konvencije, za dela koja, prema zakonu zamoljene strane, odgovaraju krivičnom delu iste prirode.

2. Izdavanje se ne može odbiti zato što zakonodavstvo zamoljene strane ne propisuje istu vrstu taksa ili poreza ili ne sadrži istu vrstu propisa u oblasti taksnih i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja kao zakonodavstvo strane molilje".

Deo III

Član 3.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Suđenje u odsustvu

1. Ako jedna strana ugovornica zatraži od druge strane ugovornice izdavanje jednog lica u cilju izvršenja neke kazne ili mere bezbednosti izrečene odlukom donetom protiv njega u njegovom odsustvu, zamoljena strana može odbiti izdavanje u tom cilju ako, po njenom mišljenju, postupak suđenja nije zadovoljio minimalna prava na odbranu pred sudom koja se priznaju svakom licu optuženom za krivično delo. Međutim, izdavanje će se odobriti ako strana molilja pruži dovoljna uverenja da će se licu, čije se izdavanje traži, garantovati pravo na nov sudski postupak koji štiti prava na odbranu. Ova odluka dozvoljava strani molilji, bilo da izvrši datu presudu, ako se osuđeno lice tome ne protivi, ili da u suprotnom krivično goni izdato lice.

2. Kada zamoljena strana dostavi licu čije se izdavanje traži odluku koja je doneta protiv njega u njegovom odsustvu, strana molilja neće smatrati ovo saopštenje kao dostavu radi krivičnog postupka u toj državi."

Deo IV

Član 4.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Amnestija

Ekstradicija se neće odobriti za krivično delo za koje je izrečena amnestija u zamoljenoj državi ako je u nadležnosti države da goni za to krivično delo prema sopstvenom krivičnom zakonu."

Deo V

Član 5.

Tačka 1. člana 12. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Zahtev će biti sačinjen u pismenom obliku i upućen od strane Ministarstva za pravosuđe strane molilje Ministarstvu za pravosuđe zamoljene strane; međutim, ne isključuje se dostavljanje diplomatskim putem. Drugi način dostavljanja se može dogovoriti neposrednim dogovorom između dve ili više strana."

Deo VI

Član 6.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koji su potpisali Konvenciju. On podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju deponuju se kod generalnog sekretara Saveta Evrope.
2. Protokol stupa na snagu 90 dana nakon datuma deponovanja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.
3. On stupa na snagu u odnosu na svaku državu potpisnicu koja ga ratifikuje, prihvati ili odobri naknadno, 90 dana nakon datuma deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.
4. Država članica Saveta Evrope ne može ratifikovati, prihvatiti ili odobriti ovaj protokol a da istovremeno ili prethodno ne ratifikuje Konvenciju.

Član 7.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može pristupiti ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.
2. Pristupanje se vrši deponovanjem kod generalnog sekretara Saveta Evrope instrumenta o pristupanju koje stiče dejstvo 90 dana posle datuma njegovog deponovanja.

Član 8.

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, označiti jednu ili više teritorija na koje se primenjuje ovaj Protokol.
2. Svaka država može u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u svakom kasnijem trenutku, proširiti primenu ovog protokola izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope na svaku drugu teritoriju označenu u izjavi i čije međunarodne odnose ona obezbeđuje ili za koju je ovlašćena da zaključuje sporazume.
3. Svaka izjava data u skladu sa prethodnom tačkom može biti povučena, u pogledu svake teritorije navedene u toj izjavi, notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 9.

1. Rezerve koje izrazi država u vezi sa nekom odredbom Konvencije primenjivaće se takođe na ovaj protokol, osim ako ta država ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.
2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju izjaviti da zadržava pravo da:
 - a) ne prihvati Deo I;
 - b) ne prihvati Deo II ili ga prihvati samo u pogledu nekih krivičnih dela ili kategorija krivičnih dela spomenutih u članu 2;
 - c) ne prihvati Deo III ili prihvati samo tačku 1. člana 3;

d) ne prihvati Deo IV;

e) ne prihvati Deo V.

3. Svaka strana ugovornica koja je izrazila rezervu na osnovu prethodne tačke može istu povući izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope a koja stiče dejstvo na dan prijema.

4. Strana ugovornica koja je primenila na ovaj protokol rezervu izraženu u vezi sa nekom odredbom Konvencije ili koja je izrazila rezervu u vezi s nekom odredbom ovog protokola ne može zahtevati primenu te odredbe od strane neke druge strane ugovornice; međutim, ona može, ukoliko je rezerva delimična ili uslovna, zahtevati primenu te odredbe u onoj meri u kojoj je ona istu prihvatila.

5. Nikakva druga rezerva se ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 10.

Evropski komitet za krivične probleme Saveta Evrope pratiće izvršenje ovog protokola i u posebnoj meri olakšavati rešavanje na prijateljski način svake teškoće koju bi izazvalo izvršenje Protokola.

Član 11.

1. Svaka strana ugovornica može, što se nje tiče, otkazati ovaj protokol upućivanjem notifikacije generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije povlači automatski otkazivanje ovog protokola.

Član 12.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

a) svako potpisivanje ovog protokola;

b) deponovanje svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;

c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola shodno njegovim članovima 6. i 7;

d) svaku izjavu dobijenu u skladu sa odredbama tač. 2. i 3. člana 8;

e) svaku izjavu dobijenu u skladu s odredbama tačke 1. člana 9;

f) svaku rezervu izraženu u skladu s odredbama tačke 2. člana 9;

g) povlačenje svake rezerve izražene u skladu s odredbama tačke 3. člana 9;

h) svaku notifikaciju dobijenu u skladu s odredbama člana 11. i datum kada otkazivanje stiče dejstvo.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu 17. marta 1978. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna, u jednom jedinom primerku koji se deponuje u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overenu kopiju svakoj državi koja je potpisala i koja je pristupila.

Član 3.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavije će, u skladu sa članom 26. stav 1. Konvencije o ekstradiciji, izraziti sledeću rezervu:

"Savezna Republika Jugoslavija će odbijati izdavanje - član 6. stav 1 (a) i tranzit svojih državljana član 21. stav 2. Konvencije."

Član 4.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će dati sledeću izjavu:

"Savezna Republika Jugoslavija će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za ekstradiciju (član 21. stav 5. Konvencije)."

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".